ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ З КИТАЮ

Нагайцева Н.І.
Національний технічний університет "Харківський політехнічний інститут", м. Харків

Викладаючи зміст свого предмета іноземним студентам, освітянин має використовувати не тільки відпрацьовані роками методи і прийоми та застосовувати інноваційні технології, що інтенсифікують навчальний процес, але й водночас враховувати регіональні соціально-психологічні особливості студентів.

З практики викладання іноземцям з різних країн світу випливає, що студенти з арабських країн завжди відкриті, готові до імпровізації та змагальності навіть на самому ранньому етапі навчання; зовні повільні африканці природно артистичні і емоційно заряджені, схильні демонструвати себе в творчих ситуаціях; європейці ж часто критично ставляться до викладача і його методичних прийомів та засобів навчання, завжди імплементують свою індивідуальність.

Щодо представників країн Південно-Східної Азії, зокрема, китайських студентів, вони мають яскраві особливості національного характеру, як-от стриманість (що межує з холодністю) і закритість. Ці риси сформовані протягом тисячоліть і є результатом виховання. Для таких студентів головний суб'єкт – це викладач (Вчитель); китайські студенти не схильні до рольової гри; вони закриті до імпровізації, змагальності на уроці.

Саме тому в китайській аудиторії і важливо формувати почуття індивідуального успіху в групі, яке б надавало змогу студентам долати природну сором'язливість і відчуження.

Підручник для іноземних студентів основних етапів навчання має забезпечувати спадкоємність процесу викладання студентам, в тому числі і китайським. Його мета – підвищувати рівень володіння мовою і бути самодостатнім і спрямованим на розвиток усіх видів мовленнєвої діяльності. Його теми мають бути пов'язані з соціокультурною сферою, мають створювати умови для реального занурення у другу культуру і адаптації менталітету.

Досвідчений викладач зі своєю увагою і повагою до національної ментальності студентів, зі своєю методикою, що репрезентує усе розмаїття прийомів, засобів та підходів, і гарний підручник, насичений таблицями, вправами, діалогами, ситуаціями для виходу в живе мовлення, а також текстами (від навчальних до адаптованих художніх), мають змогу успішно корегувати ментальні риси, що утрудняють формування у студентів стійких мовних навичок та вмінь, засвоєння ними правил та способів коректної рецепції і продукції нормативного мовлення.